

NOTA naar aanleiding van het eindverslag van de commissie van rapporteurs voor de ontwerpen van wet tot:

- 1°. berekening van termijnen in verband met de zaterdag, de zondag en algemeen erkende feestdagen (Algemene termijnenwet) (7112);
- 2°. aanpassing aan de Algemene termijnenwet van enige wetten (Departement van Justitie) (7113).
(Ingezonden 7 juli 1964).

De ondergetekende heeft de eer de in het eindverslag van de commissie van rapporteurs over nevenvermelde wetsontwerpen gestelde vragen te beantwoorden als volgt.

Sommige leden van de commissie willen het oordeel van de ondergetekende vernemen over de wenselijkheid van een streven naar grotere eenheid in termijnen, welke zowel de formulering als de duur der termijnen zou moeten betreffen. In het onderzoek naar de wenselijkheid tot meerdere uniformering zouden naar het oordeel van die leden ook de z.g. uren-termijnen moeten worden betrokken.

De ondergetekende meent, dat er voor de uniformering van de redactie van wettelijke voorschriften, vooral indien deze, zoals de uniformering van termijnbepalingen in de wetgeving, uiterst bewerkelijk is en de handhaving van een eenmaal bereikte uniformiteit veel werk en aandacht zal vergen, een bijzondere aanleiding dient te bestaan. Zulk een aanleiding is er met name, wanneer verschillend geformuleerde bepalingen door tekstvergelijking tot in de praktijk onwenselijke uiteenlopende interpretaties van de rechter of de administratie leiden. Voor zover de ondergetekende kan nagaan, doet zich zulk een omstandigheid bij termijnbepalingen in onze wetgeving niet of nauwelijks voor.

Hij zou er daarom bezwaar tegen hebben voor wetgeving beschikbare ambtenaren aan een uniformering van termijvoorschriften te zetten en hen daarmee af te houden van taken van een meer urgent karakter en groter praktisch nut.

Overigens wil het de ondergetekende voorkomen, dat toekomstige wetgeving zal worden geredigeerd met het oog op de toepassing van de Algemene termijnenwet en dat hierdoor in feite een geringere divergentie in redactie van de onderscheidene termijvoorschriften zal kunnen ontstaan.

In de gestelde vraag is ook nog sprake van uniformering van de duur van wettelijke termijnen. Aangezien het hier, anders dan bij uitzondering, niet zal gaan om identieke casusposities en bij de vaststelling van de duur van een termijn door de wetgever ook bij min of meer gelijk liggende gevallen bepaalde overwegingen — b.v. van systematiek binnen een bepaalde wet — tot verschillende keuzen kunnen leiden, ziet de ondergetekende hier geen vruchtbaar arbeidsveld voor een streven naar uniformering. Bovendien zal de burger gewoonlijk in een bepaald geval slechts met één termijn te maken hebben, in welk geval voor hem de omstandigheid of die termijn wel of niet met vergelijkbare termijnen elders is gelijkgeschakeld, niet van belang is.

Over de wetsontwerpen is geen overleg gepleegd met de Nederlandse Bankiersvereniging. De Algemene termijnenwet bestrijkt een zo breed terrein, dat van het plegen van overleg met representatieve organisaties van deelgebieden moest worden afgezien. Aangenomen is, dat belanghebbende groepen, die zich door het wetsontwerp bezwaard zouden gevoelen, in de loop van de openbare behandeling in de Tweede Kamer voldoende gelegenheid zouden vinden hun bezwaren te uiten. In enkele gevallen is dit laatste ook gebeurd. Daarbij is niet gebleken van bij de Nederlandse Bankiersvereniging bestaande bezwaren.

De ondergetekende heeft zich op deze overwegingen in de Tweede Kamer een voorstander betoond van een gedegen parlementaire behandeling van de wetsontwerpen tot aanpassing van de wetgeving aan de Algemene termijnenwet en heeft zich voorts blijkens zijn memorie van antwoord, nota van wijzigingen en mondelinge uiteenzettingen in die Kamer gaarne opengesteld voor een zorgvuldige overweging van uit de praktijk ingekomen opmerkingen.

Ten slotte is gevraagd, hoe naar de mening van de ondergetekende de berekening van termijnen ten aanzien van financiële transacties zal dienen te geschieden. Daarbij moet worden

vooropgesteld, dat de Algemene termijnenwet alleen betrekking heeft op termijnen, gesteld in een wet of een algemene maatregel van bestuur. Zij heeft b.v. geen invloed op uitsluitend op een overeenkomst gegronde termijnen.

Bij de berekening van een in een wet of een algemene maatregel van bestuur gestelde termijn ten aanzien van financiële transacties zullen de artikelen 1—3 van de Algemene termijnenwet van toepassing zijn, tenzij het een in artikel 4 van die wet uitgezonderde termijn betreft, of elders in de wetgeving, met name in een wet of algemene maatregel van bestuur tot aanpassing van bestaande wetgeving aan de Algemene termijnenwet, een afwijkende voorziening is getroffen. In verband hiermede wijst de ondergetekende in het bijzonder op de afwijkende voorzieningen, welke in wetsontwerp 7113 worden getroffen voor het wissel- en chèquerecht en zee- en binnenvaartrecht (het nieuwe artikel 958 van het Wetboek van Koophandel).

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.